

La vernaclística: Sòcrates, el concepte de llengua i la necessitat de parlar català als Països Catalans (1)

Podríem definir **la llengua** com un **conjunt de signes i sons** que serveixen per a mantenir **contacte amb el món de les idees o de l'Esperit** i per a **la comunicació** amb la naturalesa i entre **els éssers humans**. A aquest conjunt de signes i sons, hom li atribueix un caràcter natural o convencional. De base autòctona o vernacla i de base genealògica o etnocentrista.

Sòcrates, el filòsof grec nascut a Atenes l'any 470 abans de Crist, o sigui, ara, any 2010, fa 2.480 anys, ens explicà en un dels seus llibres el diàleg mantingut per Hermògens i Cràtil sobre el tema de la llengua amb la qual s'havia de parlar: El concepte de llengua.

Hermògens, opina que les paraules tenen un significat convencional. L'ús social és el que fa una llengua.

Cràtil, opina que les paraules tenen un significat natural, amb això vol dir, relacionat amb la naturalesa. Un significat en sí mateix; "per sé" o "en relació amb l'Ésser Creador", "Déu" o la "Divinitat".

L'opinió de Cràtil és propera al concepte de llengua que tenia el filòsof català **Ramon Llull** quan ens diu, segons deixà escrit E. C. Agrippa en el seu llibre "De Occulta Philosophia, De vanitate scientiarum, Declamatio, In Artem Breuem Raimundi Lulii commentaria et Tabula abbreviata, Orationes et Epistolae" Capítol LXXIV Correspondència de les lletres amb els signes celestes, el següent:

"Déu va dividir la paraula de l'home en distintes llengües, cadascuna amb els seus propis caràcters d'escriptura, amb el seu propi ordre, número i figura, ordenats, no a l'atzar o a voluntat de l'home, sinó conforme a la disposició harmònica dels cossos celestes"

Jesucrist també va deixar ensenyat que "els cristians serien identificats perquè, l'Esperit Sant els infondria el do de llengües i parlarien amb la llengua natural, vernacla o pròpia de cada lloc. L'Església cristiana celebra aquesta ensenyança el dia de Pentecosta. Iconogràficament està representada per les llengües de foc sobre els cap dels Apòstols de Jesús.

La tradició de la càbala catalana i cristiana, tal com jo l'entenc, fa distinció entre "llengua yesòdica" o genealògicament ètnica i "llengua tiferètica" o vernacla que vol dir autòctona, pròpia de l'Esperit o Geni dels Llocs ("Genius Loci" en deien els romans).

La càbala **entesa com a tradició cultural naturalista o panteista** diu que la llengua és un eina que ens posa en contacte amb l'esperit Creador, està determinada per unes lleis matemàtiques i

unes vibracions pel que fa referència als sons, relacionades amb les vibracions que constitueixen els àtoms de la matèria i, per tan, la naturalesa, el món.

Atribueix a cada lletra un valor numèric i construeix les paraules i el discurs lingüísticament per mitjà de combinacions alfabètiques fetes matemàticament. Això vol dir que si una paraula es perd, és pot recuperar per mitjà del seu valor numèric.

El primer acte de la Creació, després del pensament, va ser la pronunciació d'una paraula: Déu va dir: "Que sigui", i el món material es va fer realitat. "Déu —ens diuen els cristians, especialment els gnòstics—, és el Verb, la Paraula".

El pensament d'Hermògens encaixa amb el pensament d' Aristòtil i el dels universalistes que prediquen una llengua única per a tota la humanitat, acceptada de forma convencional per tothom a tot arreu.

El pensament de Cràtil encaixa amb el pensament de Plató, segons el qual, les paraules tenen el seu origen en el món de les idees, explicat en el mite de la caverna.

El pensament de Plató, i també Pitàgores, encaixa amb el de la càbala i el pensament d'aquells naturalistes que prediquen el valor de les llengües naturals autòctones de cada lloc, les llengües vernacles, que es distribueixen pel món en funció d'unes coordenades astrològiques. Els cristians albigesos o càtars, en el tema de la llengua eren considerats platònics i per això parlaven en la llengua del lloc, occità i català quan els frares dominics fundats pel Domingo de Guzmán de Castilla, amb el recolzament del Vaticà de Roma, els volien imposar el llatí.

Jordi Salat

Font:

Blog VERNACLE

<http://vernaclistes.blogspot.com/2010/04/la-vernaclistica-socrates-elconcepte-de.html>